

# Voorjaar

## Carla Holzenspies

Het is nog vroeg in de morgen. Opvallend stil is het in de tuin. Geen voedselzoekende Merels, Vinken, Roodborsten, Heggenmussen, Zanglijsters, Groenlingen, Koolmezen, Pimpelmezen, Boomklevers en Boomkruipers te zien. Alleen Kauwen zitten op de voederplank van het universeelvoer te eten (geen pinda's, want die zijn levensgevaarlijk voor nestjonge mzen; maar dit terzijde).

Het broedseizoen is aangebroken. Verleden jaar broedde de Winterkoning nog in de klimop. Voordat Klein Jantje zijn nest betrad, bewoog het vogeltje zijn opgeheven staartje heen en weer. Net als een werkende ruitenwisser. Nu zit de Winterkoning hoog en droog in een nestkastje.

De nestbouwende ‚reldames dopen de dorre beukenbladeren eerst in het water om het blad hanteerbaar te maken. Later hang ik rode linzen op bij hun nest om Eksters weg te houden. Die zijn bang voor slangen. En de vogels houden niet van rood.

Bij de haven vliegen de Boeren- en Huiszwaluwen af en aan om nestmateriaal op de vogeleilanden te verzamelen. Een eenzame Aalscholver staat zich in de zon te koesteren. Opeens wordt de Schollebaar lastig gevallen door een jonge Kokmeeuw die boven haar blijft fladderen en telkens aanvallen pleegt op haar kopje. Tevergeefs hapt de geplaagde vogel naar de ‚hangjongere‘. Tenslotte gaat ze op de wieken.

Verderop zitten twintig Kuifeendjes. Plotseling komt er een Zilvermeeuw aangestapt, die net zolang doorgaat met pesten, totdat alle eenden het water opzoeken.

Naar huis fietsend, bedenk ik, dat vogels net zo kunnen klieren als mensen. Gelukkig kunnen zij ons nog niet tegenspreken!